

Begrundelse

I Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 28. juli 1993 om gennemførelse af recto-vaginalundersøgelse af indsatte er det bestemt, at en indsat efter tilbagekomst fra udgang kan anbringes i op til 7 dage i enrum under vagt, såfremt den indsatte modsætter sig en recto-vaginalundersøgelse.

Erfaringer fra landets fængsler, herunder navnlig Statsfængslet i Horsens, viser imidlertid, at det kan være muligt for indsatte at holde indsmuglede genstande/stoffer i kroppen i mere end 7 dage, hvorfor indsmuglingskontrollen ikke er 100 pct. effektiv.

Det er ligeledes erfaringen, at 7-dagesfristen medfører et betydeligt merforbrug af personale-timer, fordi mange indsatte forsøger at beholde indsmuglede genstande/stoffer i kroppen. Var der imidlertid ingen tidsfrist for anbringelse under overvågning, ville flere indsatte formentlig straks opgive indsmuglingsforsøget for at undgå et anstrengende ophold under observation, dermed ville man ikke spille personaleresourcer på ineffektiv indsmuglingskontrol.

Svar (10/9 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af 7-dagesreglen i cirkulære af 28. juli 1993 vedrørende gennemførelse af rectovaginalundersøgelser er taget under overvejelse i direktoratet.

Direktoratet har til brug for overvejelserne anmodet Kriminalforsorgens lukkede anstalter, Københavns Fængsler og Direktoratet for Kriminalforsorgens konsulent i almenlægelige og hygiejniske spørgsmål om udtalelser. Direktoratet har anmodet anstalterne om i udtalelserne tillige at tage stilling til de ressourcemæssige forhold mv., som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Når direktoratets overvejelser er tilendebragt, vil jeg vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 3403

Til erhvervsministeren (12/9 97) af:

Sonja Albrink (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at der ikke kan ydes bidrag til hjemmeservice foretaget her i landet for personer, som ejer sommerhus, men ikke er folkeregistreret i Danmark, uanset undtagelsen ikke fremgår af lov om hjemmeservice eller de til loven knyttede bekendtgørelser, og at det således ikke er muligt at orientere sig om hjemmeserviceordningens rækkevidde alene ved at læse loven samt de til loven knyttede bekendtgørelser?«

Begrundelse

I sommeren 1997 lod en dansk statsborger, bosat i udlandet, udføre havearbejde i sit sommerhus i Danmark. Arbejdet blev udført af et godkendt hjemmeservicefirma. Den pågældende sommerhusejer havde forinden undersøgt vejledningsmateriale fra Erhvervsministeriet og fandt på den baggrund ikke, at der var noget til hinder for, at der kunne ydes bidrag til det påtænkte arbejde under hjemmeserviceordningen.

Da hjemmeservicefirmaet med påtegning fra sommerhusejeren og angivelse af dennes CPR-nummer søgte om udbetaling af statstilskud, blev dette nægtet med den begrundelse, at sommerhusejeren ikke er folkeregistreret i Danmark.

Det fremgår imidlertid ikke af lov om hjemmeservice, at bidrag ikke kan ydes til arbejde udført for personer, som ikke er folkeregistreret i Danmark. Derimod fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget FT 1995-96 till. A sp. 5182 ff., at tilskud kun kan ydes til husstande beliggende i Danmark, og at der ved »husstand« forstås de personer, der er bosiddende på samme adresse, og at det »af kontrolmæssige årsager vil denne adresse være personernes folkeregisteradresse«. En bemyndigelse i loven til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om at fastsætte regler, der præciserer begrebet »husstand«, er aldrig blevet udmøntet.

Det er spørgerens opfattelse, at det er meget betænkeligt at lovgive i bemærkningerne til et lovforslag. En borger, som ønsker at orientere sig om gældende ret, vil da ikke kunne nøjes med at læse loven samt de til loven knyttede bekendtgørelser. Det findes særligt betænkeligt at regulere tilskudsregler gennem lovbemærk-